

Sygn. akt VII K 546/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Zielińska

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Siwek

Prokurator: xxxx

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2018 roku,

sprawy **P. R.** s. H. i T. z domu M., ur. (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

w dniu 19 sierpnia 2017 r. w miejscowości T., woj. (...) na ul. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym przez to, że będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia próba I - 0,77 mg/L o godzinie 20:10, II - 0,81 mg/L o godzinie 20:24, III - 0,71 mg/L o godzinie 21:11, IV - 0,77 mg/L o godzinie 21:18, V - 0,79 mg/L o godzinie 21:30, alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem marki S. (...) o nr rej (...) na drodze publicznej przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych (okres obowiązującego zakazu 09.07.2010r-09.07.2020r.) wyrokiem Sądu (...) w P. T. z dnia (...) sygn. (...) oraz (okres obowiązującego zakazu 20.05.2010r-20.05.2020r.) wyrokiem Sądu (...) Ł. (...) z dnia (...) sygn. (...) przy czym dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary za przestępstwa podobne,

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64§1kk

1. oskarżonego **P. R.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178 a § 4 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym dożywotnio;
3. na podstawie art. 43a § 2 kk zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;
4. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa i zwalnia go od opłaty.

Sygn. akt VII K 546/17

UZASADNIENIE

W dniu 19. sierpnia 2017 roku o godz. 20.05 P. R. jadąc samochodem marki S. (...) o nr rej. (...) w Tuszynie ul. (...) został zatrzymany przez patrol policji do kontroli.

(notatka urzędowa-k.1)

Oskarżony został poddany badaniom na stan trzeźwości. Badanie przeprowadzone o godz. 20.10 wykazało 0,77 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, II próba wykonana o godz.20.24 – 0,81 mg/l oraz o godz. 21.11 – 0,71 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(protokół użycia urządzenia pomiarowego-k.2 i 4)

P. R. ma 59 lat, z zawodu jest mechanikiem samochodowym, jest rozwiedziony, pracuje dorywczo- zarabia około 1.500 złotych, jest współwłaścicielem domu.

(wyjaśnienia oskarżonego-k.24v)

Oskarżony był wielokrotnie karany.

Został skazany między innymi:

- wyrokiem Sądu (...) w P. T. z dnia(...) roku sygn. akt (...) za czyn wyczerpujący dyspozycję art.178a §1 kk i inne na karę 8 miesięcy pozbawiania wolności, orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 lat.

- wyrokiem Sądu (...) (...) w. Ł. w z dnia(...) roku sygn. akt (...) za czyn wyczerpujący dyspozycję art.178a §1 kk i inne na karę 6 miesięcy pozbawiania wolności, orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 lat.

Wyroki te zostały objęte wyrokiem (...) Sądu (...) w P. T. z dnia (...) roku sygn. akt (...)wymierzona został kara łączna 8 miesięcy pozbawienia wolności, która skazany odbywał w okresie od 30/11/2013 do 28/07/2014.

(karta karna –k115;

odpis wyroku -k.58-18 i obliczenie kary 20)

Oskarżony na etapie postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że pomiędzy godz. 18.00-22.00 wypił 200ml wódki. Około 22.00 okazało się, że w domu nie ma chleba więc wsiadł do auta i pojechał do najbliższego sklepu około 3 km. Po zrobieniu zakupów i odjechaniu spod sklepu został zatrzymany przez patrol policji.

(wyjaśnienia oskarżonego-k.25)

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył co następuje:

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, przyznającego się do winy. Korespondują one z protokołem użycia alkometru, alkometru i notatką urzędową funkcjonariusza policji.

Oskarżony nie zgłaszał uwag, ani zastrzeżeń co do sposobu przeprowadzenia badania.

W ocenie Sądu za wiarygodny uznać należy także pozostały materiał dowodowy, zgromadzony w sprawie jako nie budzący wątpliwości co do swojej prawdziwości i autentyczności.

W ocenie Sądu oskarżony **P. R.** swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 178 a § 4 kk w zw. z art. 64 §1 kk.

Definicję stanu nietrzeźwości zawiera art.115 § 16 kk przyjmujący, że zachodzi on, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w sposób umyślny, albowiem kierował pojazdem w stanie nietrzeźwym. W stan ten wprawił się dobrowolnie. Podstawową zasadą prawa o ruchu drogowym jest bowiem trzeźwość kierującego pojazdem.

Oskarżony jako uczestnik ruchu drogowego zobowiązany był do przestrzegania zasad bezpieczeństwa tegoż ruchu. W stanie w którym się znajdował stanowił realne zagrożenie dla innych ludzi poruszających się po drodze.

W ocenie Sądu, czyn którego dopuścił się oskarżony cechuje znaczny stopień społecznej szkodliwości. Świadomie poruszał się pojazdem po drodze publicznej pomimo tego, że środki masowego przekazu szeroko nagłaśniają problem kierujących w stanie nietrzeźwości.

Oskarżony jest winny, albowiem w sprawie nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączających winę w rozumieniu Kodeksu Karnego.

Przy ustalaniu rozmiaru kary, jak również przy orzekaniu środków karnych Sąd baczyl, by były one adekwatne do okoliczności sprawy, a zwłaszcza do stopnia naruszenia przez oskarżonego zasady trzeźwości uczestników ruchu drogowego.

Na korzyść oskarżonego poczytano to, że przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz poruszał się autem w porze zmniejszonego ruchu na drogach.

Na niekorzyść poczytano natomiast wielokrotną karalność, znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu i znaczny stopień zawinienia oraz to, że nie zmienił swojego zachowania po wcześniejszych wyrokach i w dalszym ciągu pomimo orzekanych kar i zakazów prowadzenia pojazdów wsiadł w stanie nietrzeźwości za kierownicę.

Wymierzono karę 2 lat pozbawienia wolności uznając, że jest adekwatną odpłatą za czyn którego dopuścił się oskarżony.

Oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu w warunkach art. 64 §1 kk, bowiem został skazany za przestępstwa tożsame i w okresie od 30/11/2013 do 28/07/2014 r odbywał karę pozbawienia wolności w wymiarze 8 miesięcy.

W związku z tym, że oskarżony zagrażał swoim postępowaniem bezpieczeństwu w komunikacji należało go pozbawić możliwości kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi w ruchu lądowym. Mając na uwadze treść art. 42 § 3 kk należało orzec zakaz ten dożywotnio.

Nadto w niniejszej sprawie obligatoryjne było orzeczenie świadczenia pieniężnego w wysokości nie mniejszej niż 10.000 tysięcy złotych.

Mając na uwadze to, że oskarżony pracuje tylko dorywczo i będzie odbywał karę pozbawienia wolności zwolniono go od ponoszenia kosztów sądowych oraz z opłaty od kary.